

Sygn. akt I C 812/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Kazimierz Firlej
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Sobecka

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2017 roku w Suchej Beskidzkiej

na rozprawie

sprawy z powództwa A. G.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

1. oddala powództwo;
2. zasądza od powoda A. G. na rzecz pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 195,00 (sto dziewięćdziesiąt pięć) złotych z tytułu opłaty od pozwu, kwotę 500,00 (pięćset) złotych z tytułu zaliczki na opinię biegłego i kwotę 617 (sześćset siedemnaście) złotych z tytułu kosztów zastępstwa prawnego;
3. nakazuje pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sadu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej kwotę 2.092,88 (dwa tysiące dziewięćdziesiąt dwa 88/100) złotych z tytułu wydatków wyłożonych ze Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej

z dnia 18 października 2017 r., sygn. akt I C 812/15

Pozwem z dnia 9 października 2015 r. (k. 3) powód A. G., działając przez pełnomocnika (pełnomocnictwo k. 7), wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 3 900,00 zł tytułem częściowego odszkodowania w związku ze zdarzeniem z dnia 24 kwietnia 2015 r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

W odpowiedzi na pozew z dnia 12 listopada 2015 r. (k. 38) pozwany (...) w W., działając przez pełnomocnika (pełnomocnictwo k. 45), wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 kwietnia 2015 r. kierujący pojazdem marki B. (...) o nr rej. (...) T. B., na drodze nr (...) w miejscowości S., jadąc od strony M. w kierunku Z., zderzył się z dzikim zwierzęciem (jeleniem) powodując jego śmierć. Kierujący zatrzymał swój pojazd, włączając światła awaryjne i zadzwonił po policję. Zwierzę pozostało na jezdni.

Chwilę później, około godziny 21:51, kierujący pojazdem marki O. (...) o nr rej. (...) – Z. G. (syn powoda), jadąc w tym samym kierunku co kierowca B., omijając znajdujący się częściowo na prawym pasie ruchu, a częściowo na poboczu, pojazd marki B. najechał na uprzednio potrącone przez niego zwierzę. Następnie zatrzymał się na prawym pasie ruchu, włączył światła awaryjne i udał w kierunku pojazdu B., z którego wysiadł kierowca.

W czasie rozmowy na zwierzę najechał kolejny, jadący z przeciwnego kierunku, pojazd marki A. (...) prowadzony przez K. B..

Następnie przy zwierzęciu został pozostawiony trójkąt ostrzegawczy.

Na skutek zderzenia pojazd O. (...) uległ uszkodzeniu.

Właścicielem pojazdu marki O. (...) był powód A. G..

Dowód: zaświadczenie z dnia 29 kwietnia 2015 r. (k. 10-11), fotografia (k. 12), oświadczenie poszkodowanego (k. 16-17), akta GOR.535.291.2015 KPP w M. (k. 92), zeznania świadka Z. G. (k. 64-65, czas nagrania: 00:09:31), zeznania świadka T. B. (k. 121/2-122, czas nagrania: 00:03:37), zeznania świadka K. B. (k. 122-122/2, czas nagrania: 00:26:49)

Pojazd marki B. (...) o nr rej. (...) posiadał obowiązkowe ubezpieczenie OC w (...) S.A. w W. o nr polisy (...).

Dowód: pismo z dnia 4 maja 2015 r. (k. 13)

Pismem z dnia 4 maja 2015 r. powód zgłosił szkodę pozwanemu.

Dowód: zgłoszenie szkody z dnia 4 maja 2015 r. (k. 14-15)

W dniu 11 maja 2015 r. pozwany wysokość szkody oszacował na kwotę 3 900,00 zł, odmawiając jej wypłaty. Jako przyczynę wskazał niezachowanie ostrożności przez kierującego pojazdem O. (...).

Dowód: dokumentacja likwidacji szkody (k. 18-32), akta szkody (k. 76)

W dniu 14 sierpnia 2015 r. powód sprzedał pojazd za kwotę 900,00 zł.

Dowód: umowa kupna-sprzedaży (k. 79), zeznania świadka Z. G. (k. 64-65, czas nagrania: 00:09:31)

Kierujący samochodem marki O. (...) w trakcie zderzenia mógł poruszać się z prędkością początkową w zakresie 51-61 km/h.

Do zaistnienia zdarzenia doszło na lewym pasie ruchu, w odległości bliższej osi jezdni.

Kierującemu samochodem marki O. (...) nie można wskazać błędu w sztuce i taktyce kierowania pojazdem, jak również możliwości uniknięcia zdarzenia drogowego.

Kierujący samochodem marki B. w trakcie zderzenia mógł poruszać się z prędkością początkową w zakresie 61-64 km/h. Przekroczenie dopuszczalnej prędkości nie miało zasadniczego wpływu na przebieg zdarzenia.

Kierującemu samochodem marki B. nie można wskazać błędu w sztuce i taktyce kierowania pojazdem, jak również możliwości uniknięcia potrącenia dzikiej zwierzyny. Kierujący B. nie miał możliwości uniknięcia potrącenia i swoim zachowaniem nie przyczynił się do jego zaistnienia.

Kierującemu samochodem marki B. nie można przypisać naruszenia zasad zatrzymania i postoju oraz obowiązku jego sygnalizowania, wynikających z obowiązujących przepisów, a tym samym przypisać przyczynienia się do zaistniałego zdarzenia.

Dowód: opinia z dnia 14 października 2016 r. (k. 96), opinia uzupełniająca z dnia 30 czerwca 2017 r. (k. 139), opinia ustna z dnia 17 października 2017 r. (k. 160)

Sąd w niniejszej sprawie dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych i techniki samochodowej, który sporządził opinię z dnia 14 października 2016 r. (k. 96), co do której zarzuty złożyły obie strony (k. 100, 103). W związku z tym Sąd zwrócił się do biegłego pismem z dnia 1 marca 2017 r. (k. 123) o odniesienie do podniesionych zarzutów oraz zapoznanie z zeznaniami przesłuchanych w dniu 28 lutego 2017 r. świadków i ewentualną modyfikację opinii. Biegły sporządził opinię uzupełniającą z dnia 30 czerwca 2017 r. (k. 139), od której zarzuty wniosły ponownie obie strony (k. 146, 148). W celu złożenia wyjaśnień do opinii Sąd wezwał biegłego na rozprawę w dniu 17 października 2017 r. (k. 160), na której żadna ze stron nie była obecna. Biegły podtrzymał w całości swoje stanowisko. Sąd podzielił wnioski zwarte w opinii w całości, mając na uwadze, że została ona wydana przez osobę do tego uprawnioną i w ramach posiadanych przez nią kompetencji. Opinia była jasna, logiczna i nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód domagał się zapłaty odszkodowania w związku z uszkodzeniami jego pojazdu w wyniku zderzenia z dzikim zwierzęciem, które uprzednio zostało potrącone przez kierującego pojazdem posiadającym umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z pozwanym.

Stan faktyczny sprawy był co do zasady pomiędzy stronami bezsporny. Strony były zgodne co do tego, że w dniu 24 kwietnia 2015 r. miało miejsce zdarzenie, a wyniku którego uszkodzony został pojazd powoda. Pozwany kwestionował natomiast zaistnienie związku przyczynowego pomiędzy ruchem pojazdu (...), a szkodą. Jednocześnie, w przypadku dopatrzenia się przez Sąd związku przyczynowego, pozwany z ostrożności procesowej podnosił, że za zaistniałe zdarzenie wyłączoną winę ponosi osoba trzecia, tj. kierujący pojazdem O. (...) Z. G..

Podstawę odpowiedzialności ubezpieczyciela za szkodę w zakresie będącym przedmiotem sprawy statuują normy art. 436 k.c. w związku z art. 822 i nast. k.c. oraz przepisy ustawy z 22 maja 2003 o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t. j. Dz.U. z 2016 r. poz. 2060).

W myśl art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Art. 34 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 stanowi natomiast, że z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia, przy czym zgodnie z art. 36 ust. 1 zd. 1 odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Jak wynika z art. 822 § 4 k.c. uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za powstałą szkodę jest zatem uzależniony od zakresu odpowiedzialności ubezpieczonego - posiadacza lub kierującego pojazdem. Wysokość odszkodowania winna odpowiadać wysokości odszkodowania należnego od ubezpieczonego na podstawie ogólnych zasad odpowiedzialności, zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania.

Odpowiedzialność cywilna posiadacza pojazdu mechanicznego za szkody spowodowane ruchem tego pojazdu jest oparta na zasadzie ryzyka. Jest to odpowiedzialność za sam skutek zdarzenia, powodującego szkodę. Dla jej powstania

wystarczy, aby komukolwiek została wyrządzona szkoda (na osobie lub na mieniu), przyczyną, powodującą szkodę był ruch mechanicznego środka komunikacji, poruszanego za pomocą sił przyrody i pomiędzy szkodą a przyczyną (ruchem tego środka) zachodził związek przyczynowy (art. 436 k.c.). Posiadacz pojazdu mechanicznego może uwolnić się od odpowiedzialności, jeśli udowodni, że szkoda powstała na skutek siły wyższej, wyłącznej winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą posiadacz nie ponosi odpowiedzialności.

Zobowiązany ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa swego działania lub zaniechania (art. 361 § 1 k.c.). Kryterium normalności odpowiada teorii adekwatnego związku przyczynowego. Dla teorii adekwatnego związku przyczynowego charakterystyczne jest to, że wśród wszelkich warunków nastąpienia szkody przypisuje ona prawną doniosłość tylko tym, które zwiększają możliwość (prawdopodobieństwo) nastąpienia badanego skutku. O adekwatnym związku przyczynowym będzie można mówić wtedy, gdy w ciągu zdarzeń jedno z nich jest warunkiem koniecznym (przyczyną) wystąpienia następnego, przy czym powiązania między poszczególnymi zdarzeniami mają charakter normalny, tzn. typowy, oczekiwany w zwykłej kolejności rzeczy, niebędący rezultatem wyjątkowego zbiegu okoliczności.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym w szczególności w oparciu o opinię biegłego sądowego, nie można uznać, że kierujący samochodem marki B. popełnił błędy w sztuce i taktyce kierowania pojazdem, czy też naruszył zasady zatrzymania i postoju oraz obowiązku jego sygnalizowania, wynikających z obowiązujących przepisów. Jak wynika z powołanej opinii kierujący pojazdem B. nie miał możliwości uniknięcia potrącenia dzikiej zwierzyny, jak również swoim zachowaniem nie przyczynił się do zaistnienia przedmiotowej szkody.

Poczynione ustalenia nie pozwalają zatem na przyjęcie, że pomiędzy ruchem pojazdu B., a szkodą zachodzi związek przyczynowy, a w konsekwencji, że pozwany ponosi za zaistniałą szkodę odpowiedzialność.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie powołanych przepisów, oddalił powództwo jak w pkt 1 sentencji wyroku.

O kosztach Sąd rozstrzygnął w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, zawartą w art. 98 k.p.c. Powód jako strona przegrywająca sprawę zobowiązany został do zwrotu pozwanemu kosztów, na które złożyło się: 195,00 zł tytułem zwrotu opłaty od pozwu; 500,00 zł z tytułu zaliczki na biegłego, która została uiszczona przez pozwanego oraz 617,00 zł stanowiące wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego ustalona na podstawie § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490), powiększone o 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Na marginesie Sąd przyznaje, że omyłkowo zobowiązał powoda do zwrotu pozwanemu kwoty 195,00 zł tytułem zwrotu opłaty od pozwu, którą powód już uiszczył.

W pkt 3 Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2015 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 623 t. j.) nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2 092,88 zł, na którą złożyła się kwota 2 217,13 zł za opinie biegłego z dnia 14 października 2016 r. oraz 30 czerwca 2017 r. (pomniejszona o zaliczkę w kwocie 500,00 zł uiszczoną przez pozwanego), kwota 325,60 zł za udział biegłego w rozprawie w dniu 17 października 2017 r. oraz kwota 50,15 zł za zwrot kosztów podróży związanych ze stawiennictwem na rozprawie w dniu 21 kwietnia 2016 r. świadka Z. G..